

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel-

KORRESPONDANSEKURS

Jordanelven

HVA VÅRE KURS- DELTAGERE SIER

Jeg er svært takknemlig for de 12 leksjonene av korrespondansekurset som De sendte meg i fjor. Jeg har nettopp lest dem igjennom for tredje gang. De gir de mest verdifulle sannheter innen de emner de behandler, ja mere verdifulle enn noe annet jeg noensinne har hørt eller lest.

— G.A., Oslo, Norge

Jeg har netop modtaget lektion 9, og jeg kan slet ikke uttrykke hvor stor pris jeg setter på det vidunderlige Korrespondansekursus. Men jeg kan nu se at det er nødvendig at gjennomgå den supplerende litteratur, og jeg vil sette stor pris på om De kunne sende meg et par af pjecerne [heftene], eller om muligt dem alle sammen.

—W.M., Stege, Danmark

Korrespondansekurset er fortrinnslig, det hjelper meg å forstå hva Bibelen *virkelig* sier. Mange aksepterer uten videre hva andre «klokere» menn uttaler om hva Bibelen sier, uten selv å se etter om det de forteller, er sant . . . Jeg har i den senere tid studert Bibelen, og den gir oss absolutt. Jeg har funnet sannheter i Bibelen som er nøyaktig det *motsatte* av det jeg hadde fått «opplyst» var Skriftens ord. Gjennom korrespondansekurset og *Den Enkle Sannhet* lærer man hva Bibelen virkelig sier.

— Studerende, Baird, Texas, USA

Mange takk for heftet *Eksisterer Gud?* Selv om jeg er katolikk av fødsel og nå 17 år, finner jeg det vanskelig å godta at Gud eksisterer. Nå ser jeg imidlertid av heftet at det *må* være en Gud. Men selv nå da jeg aksepterer det, er det fortsatt vanskelig for meg å kjenne Gud. Jeg er klar over at Bibelen er nøkkelen til problemet, men jeg forstår ikke meget av det som står i den. Derfor ber jeg Dem melde meg på Deres korrespondansekurs.

— James H., Co. Meath, Irland

Hvordan din kursdeltagelse er blitt betalt

Kurset utgis gratis av Guds Verdensvide Menighet. Dette er gjort mulig gjennom frivillige tiender og gaver fra menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte menighetens arbeide. De som frivillig ønsker å hjelpe og støtte dette verdensvide Guds arbeide, er hjertelig velkomne som medarbeidere i denne kraftinnsats for å forkynde og publisere evangeliet til alle folkeslag.

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel- KORRESPONDANSEKURS

Leksjon 10

Et internasjonalt kurs for å forstå Bibelen, utgitt av Guds Verdensvide Menighet i samarbeide med Ambassador College, 300 West Green St., Pasadena, California 91123. Forlagsrett © 1980, 1986, Guds Verdensvide Menighet for hele publikasjonens innhold. Alle rettigheter forbeholdt.

Grunnlegger: Herbert W. Armstrong (1892-1986)

Redaktør: Richard H. Sedliacik

Redaksjon: Michael D. Morrison, Maryann Pirog, Elva Sedliacik, Marci Sidars, Richard A. Sedliacik

Grafisk ansvarlig: Bill Wilson

Ansvarlig for utsendelsen: Boyd Leeson

POSTADRESSER FOR KORRESPONDANSEKURSET VERDEN RUNDT

ADRESSER POST vedrørende det norske kurs til:
Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2, Norge

Gjelder det andre spørsmål, kan du skrive på engelsk til den nærmeste av følgende adresser:

Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C.

Sverige: Postbox 5380, S-10246 Stockholm

England: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., WD6 1LU

Vest-Tyskland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1

Sveits: Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève

Frankrike: B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14

Spania: Apartado Postal 1230, Madrid 9

Italia: Casella Postale 10349, I-00144, Roma

Nederland: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Israel: P.O. Box 19111, Jerusalem

Syd-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Australia: G.P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

New Zealand: P.O. Box 2709, Auckland 1

Mexico: Apartado Postal 5-595, 06500 México, D.F.

Vestindia: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

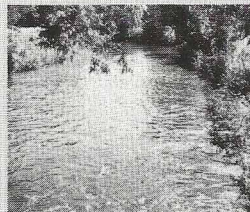
Kenya: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius: P.O. Box 888, Port Louis

USA: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123, (verdenshovedkvarteret)

Se 2. omslagsside av *Den Enkle Sannhet* for flere adresser.

Pass på straks å gi oss beskjed om adresseforandringer. Vær vennlig å vedlegge den gamle adresselappen og din nye adresse.

Om forside- bildet . . .

Forsiden viser et naturskjønt parti langs Jordans bredder i den moderne staten Israel. Det var i denne elven at mange angrende troende ble døpt av døperen Johannes. Det var også her i denne samme elven at Johannes døpte Jesus Kristus. Denne leksjonen vil hjelpe deg til å forstå sannheten om vanddåp, slik den er åpenbaret i Bibelen. Den vil vise nøyaktig hva Jesus og apostlene i den første nytestamentlige menighet lærte om dette høyst misforståtte, men vesentlige skritt for frelse.

Foto: Z. Kluger

ER DET NØDVENDIG Å BLI DØPT?

Ambassador College

Apostelen Peter befalte folkemengden som var forsamlet i Jerusalem: «Omvend eder, og enhver av eder la seg døpe . . . » Men er dette budet aktuelt i det 20. århundre? Hva er egentlig dåp, og krever Gud den for at man skal bli frelst?

Mange i dag mener at den nytestamentlige skikken med vanndåp er foreldet. Det finnes bekjennende kristne trossamfunn som ikke lenger krever dåp, idet de avfeier den som en primitiv kirkes avfaldige seremoni.

Kan vi bevise hvorvidt vanndåp bare er en gammeldags idé utklekket av mennesker, eller om det er en lære som vår Frelser vil at hans etterfølgere i dag skal lyde?

Et nødvendig skritt for frelse

Det mest direkte skriftsted om vanndåp i Bibelen finner vi i Apg. 2:36-41. I sin inspirerte preken på pinsedagen i år 31 e.Kr. anklaget apostelen Peter sine tilhørere for deres del i å ha drept Messias. Flere tusen ble fylt av skyldfølelse

og skam på denne minneverdige dagen for mer enn 1900 år siden. Deres øyeblikkelige svar var: «*Hva skal vi da gjøre, brødre?*» (vers 37.)

Et meget godt spørsmål.

Når en person på samme måte som denne gruppen fra det første århundre blir klar over at han har levd i opprør mot sin Skapers lover og hensikt, *hva skal han da gjøre?*

Legg merke til det inspirerte svar på deres spørsmål: «Peter sa da til dem: Omvend eder, og enhver av eder la seg døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal I få Den Hellige Ånds gave» (vers 38).

Førrige leksjon gjorde det helt klart at anger og omvendelse er nødvendig for frelse. Men derpå må *vanndåp* følge, slik det er fastslått i Apg. 2:38.

Som vi skal se i denne leksjonen av bibelstudiet,

er vanddåp et skritt som er pålagt av Gud for frelse. Ved hjelp av denne leksjonen som vil åpne dine øyne, vil vi forstå nøyaktig hva Gud forlanger vedrørende vanddåp. Vi skal begynne med å lære dåpens symbolske mening. Så skal vi studere begivenhetene i Det gamle testamente som pekte frem mot Det nye testaments dåp, idet vi også vil se på døperen Johannes' dåpspraksis, Jesu personlige

eksempel, og den apostoliske praksis i Guds menighet i det 1. århundre.

Denne leksjonen vil besvare slike spørsmål som: Hva er dåp? Hvilken plass har den i bibelhistorien? Hva er hensikten med den? Hvilken mening har den for oss i dag? Hvorfor er den i høyeste grad et svært viktig skritt for å bli et medlem i selve Guds Familie?

La oss begynne!

LEKSJON 10

Dåpens symbolske mening

Det er en hel del symbolikk omkring emnet dåp. Vi må forstå denne symbolikken for å forstå hvorfor Gud forlanger at de som vil være sanne kristne, Guds Åndsunnfangede barn, må døpes.

1. Fordømte Kristus synden i kjødet? Rom. 8:3-4. Hvordan? Hebr. 4:15. Hvorfor led han døden? 1. Kor. 15:3. Hva skjedde med hans døde legeme? Vers 4; Rom. 8:11.

KOMMENTAR: Kristus «fordømte» synd ved å leve et syndfritt liv ved hjelp av Den Hellige Ånds kraft. Så døde han og ble begravet — for våre synder som vi har pådratt oss. Etter tre døgn ble han levendegjort ved Guds Ånd, dvs. han fikk åndelig liv. Hans oppstandelse viser hans triumf over synd og død.

2. Er dåpen et *symbol* på ens død, begravelse og oppstandelse fra en «grav»? Kol. 2:12-13; Rom. 6:3-6. Les også vers 7-13 i Romerne 6.

KOMMENTAR: Likesom Kristus døde for våre synder og ble begravet, er vår dåp — det å bli dykket ned i en «vanngrav» — et symbol på at vårt gamle syndefulle liv dør og blir *begravet*. Og på samme måte som Kristus oppstod til et nytt liv, er det at vi kommer opp fra dåpsvannet et symbol på at vi står opp fra vår «grav» for å leve et *nytt liv* befridd fra skyld for tidligere synder og den dødsstraff våre synder hadde påført oss.

Slik disse versene viser, er dåpen et bilde på Kristi *død, begravelse og oppstandelse*. Den er også et bilde på en synders død og begravelse og vedkommendes oppstandelse til et kristent liv.

La oss videreføre det ovenstående litt lenger, så vi blir helt sikre på at vi forstår den viktige symbolikken i dåpen.

Det at vi går ned i vannet, er helt klart et bilde på Kristi — og vårt gamle egos — død. Likeledes er det å bli «begravet» (nedsenket) i vann, et bilde på begravelsen av Kristus og vårt gamle syndige liv. Og det at vi kommer opp og ut av vannet er

et bilde på Kristi oppstandelse og vår forpliktende beslutning om fra nå av å leve «i et nytt levned» i lydighet mot Guds lover. Etter dåpen regner vi oss som døde hva synd angår, men *i live* ved Gud og hans Sønn, Jesus Kristus (Rom. 6:11).

Etter dåpen og håndspåleggelsen (som vi skal se på senere) begynner Kristus å leve i oss gjennom Den Hellige Ånd (Rom. 8:9-10). I den grad vi holder oss til Gud, gir Guds Ånd oss åndelig kraft til å *motstå* djevelens syndige innflytelse. I tillegg gir den oss Guds tro og kjærlighet som må til for å lyde åndelige lover (Rom. 5:5; 13:10). Apostelen Paulus sa: «Jeg er korsfestet med Kristus, men Kristus lever i meg; men hva jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i Guds Sønnns tro, som elsket meg, og gav seg selv hen for meg» (Gal. 2:20, 1857-overs.).

Vanddåp er rett og slett en forordning av Kristus gjennom hvilken vi symbolsk uttrykker vår tro på ham som vår personlige Frelser — vår tro på hans død, begravelse og oppstandelse. Dåpen er også et symbolsk uttrykk for vår anger over synd og vårt inderlige ønske om fullstendig å tilintetgjøre og «begrave» vårt gamle syndige liv.

Dåpen tilkjennegir klart at vi innser våre synder, vår forfengelighet og vår usselhet. Den er en *utadrettet erkjennelse* av at vårt selviske, forfengelige og syndige gamle jeg må dø for at vi kan stå opp igjen og leve et *nytt liv* i åndelig lydighet til Gud, slik det er gjort mulig ved hans Hellige Ånd.

Dåpen viser vår *fullstendige overgivelse* til Gud. Den symboliserer at vi begynner på et nytt liv overgitt til Guds vilje og autoritet.

Syndfloden en type dåp

Det gamle testamente inneholder vesentlige hendelser som forløpere for Det nye testaments vanddåp. Disse forutgående begivenhetene som forespeiler dåpen, er viktige, skal vi kunne forstå Kristi og apostlenes lære vedrørende denne praksisen. Vi vil begynne med Noa og syndfloden.

Fotos: Ambassador College

DÅP—Øverst: En angrende troende blir «begravet» ved å dykkes under vann. Den Hellige Ånd blir så gitt av Gud etter seremonien med håndspåleggelse og bønn.

1. Er Noas frelse fra syndfloden — en «vanngrav» for den syndige verden — et motbilde på vår utfrielse fra straffen for synd ved vanddåpens symbolske betydning? 1. Pet. 3:20-21.

KOMMENTAR: Legg merke til hvordan '78-oversettelsen gjengir vers 20-21: «Noen få mennesker — i alt åtte — [ble] frelst ved vann, det som i sitt motbilde, dåpen, nå frelser oss. Dåpen er ingen renselse fra ytre urenheter, men en god samvittighets bekjennelse til Gud, i kraft av Jesu Kristi oppstandelse.» La oss se nærmere på hvordan syndfloden er et motbilde på dåpen.

2. Etter at menneskene var begynt å bli mange på jorden, syndet de da grovt mot Gud? 1. Mos. 6:5, 11-12. Nøyaktig hvor fordervet var menneskene blitt i Guds øyne? Samme vers.

3. Hva sa Gud at han ville gjøre med jordens befolkning på grunn av dens store ondskap? Vers 7. Hvordan skulle de utryddes? Vers 17.

KOMMENTAR: Menneskeheten var blitt så fullstendig fordervet at det mest humane Gud kunne gjøre, var å utslette hele menneskerasen fra dens selvforskyldte elendighet — med unntak av én familie.

4. Hvem fant nåde for Guds øyne i denne verden av overhåndtagende synd? Vers 8. Hvorfor stod Noa i Guds gunst? Vers 9. Sammenlign også 2. Peter 2:5 med Salmene 119:172.

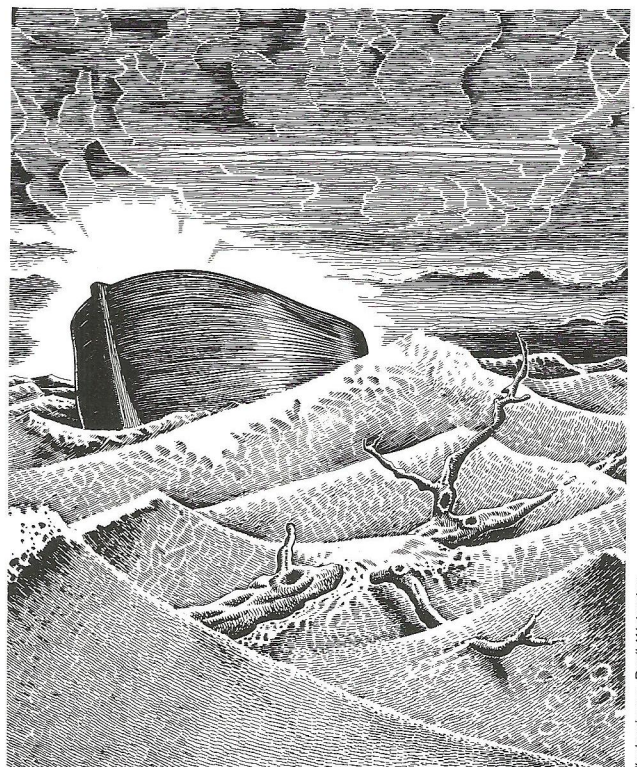
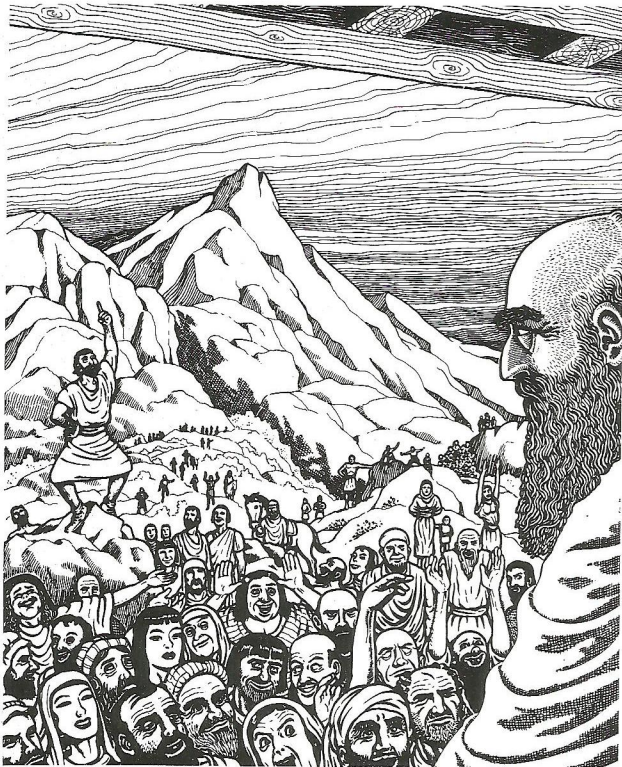
KOMMENTAR: Noa «vandret med Gud». Han adlød Gud og forkynte lydighet mot hans bud. Men ingen ville høre.

5. Gud bød Noa å bygge et kjempefartøy så han og hans familie og et stort antall dyr kunne overleve den store vannflommen som han ville la komme over en opprørsk menneskehet (1. Mos. 6:14-17). Hvordan viste Noa sin tillit — sin *tro* — på Guds løfte om frelse fra syndfloden? 1. Mos. 6:22; Hebr. 11:7.

KOMMENTAR: Mange lange og vanskelige prøvelsens år skulle til for å fullføre arken. Verden før syndfloden hadde vel 100 år til å omvende seg på før Gud sendte den verdensomspennende syndfloden. (Sammenlign 1. Mos. 5:32 med 1. Mos 7:11).

Gud skaffet Noa og hans nærmeste familie en vei ut, så de kunne unnfly den gamle syndige verden og den straff den hadde bragt over seg ved å være ulydige mot Gud. Noa *trodde* Gud da han advarte ham om syndfloden, og Noa adlød Gud ved å bygge arken. Han *demonstrerte sin tro ved sin lydighet* (se Jak. 2:17-26). Dette er samme type *aktiv*, LEVENDE tro som Gud venter av oss i dag.

Noa ble ført *opp* og *ut* av vannet som ødela den syndige verden, og ble i fysisk henseende frelst — et motbilde på vår åndelige frelse fra straffen for synd, evig død, hvis vi virkelig tror at Kristus døde

Illustrasjoner: Basil Wolverton

FRELST FRA DØDEN—Tilskuere gjør narr av lydige, trofaste Noa like før han blir lukket inn i arken. Bare de som var i arken ble spart for den syndige verdens vanngrav.

for våre synder, og hvis vi symbolsk *begraver* dem i dåpens vann.

Israel «døpt» i Rødehavet

En annen interessant episode fra Det gamle testamente som peker mot nytestamentlig dåp, var Israels flukt fra farao og slaveriet i Egypt.

Mens israelittene var i Egypt, var de faraos slaver, hjelpeløse og maktesløse under hans slavedrivere, nøyaktig slik en synder er syndens slave (Rom. 6:16).

Egypt var et symbol på *synd* (Hebr. 11:24-27; Åp. 11:8). Farao og hans hær kan sammenlignes med Satan og hans demoner, som prøver å holde oss fangen i synd. Og nøyaktig slik Gud befalte Israel å *komme ut* av Egypt, befaler han oss å komme ut av synd.

Under ledelse av Gud, gjennom Moses, begynte israelittene utgangen av Egypt natten etter at de hadde strøket påskelammets blod på dørstolpene (2. Mos. 12:1-13; 30-37). Deres utgang fra Egypt er et bilde på vår utgang fra — vår *anger* på — synd! Lammets blod, som beskyttet dem mot dødsengelen, symboliserer Kristi blod — «vårt påskelam» (1. Kor. 5:7; Joh. 1:36), hvis blod de utgutte til våre synders forlatelse for å frelse oss fra den evige dødsstraff.

1. Til hvem gav Gud vervet med å befri Israel fra fangenskapet i Egypt? 2. Mos. 3:10-12; Apg. 7:35. Bli derfor Moses omtalt som et motbilde på Kristus? Apg. 7:37; 3:20-22. Hva var det Gud sendte Jesus Kristus til å forløse oss fra? Rom. 3:24-25; 6:23.

KOMMENTAR: Moses, som Gud sendte for å befri Israel fra fysisk slaveri, var en forløper for Kristus, som Gud ville sende for å forløse angrende troende fra syndens *åndelige* slaveri og dens straff.

2. Hvordan reagerte israelittene da de la Egypt bak seg? 4. Mos. 33:3.

KOMMENTAR: Israelittene dro ut i overmodig, oppløftet stemning over at de var befridd fra Egypts slaveri (synd).

3. Hva gjorde farao og hans hær mens israelittene frydet seg over sin nyvundne frihet? 2. Mos. 14:9.

KOMMENTAR: Israelittene trodde de var blitt helt fri fra fangenskapet i Egypt — inntil farao begynte å forfølge dem! Tilsvarende blir vi ikke alltid fri for synd bare vi godtar Kristus og hans blod for forlatelse av forgangne synder.

4. Hva sa Moses da israelittene ble redde for faraos fremstormende hær? Vers 13-14. Sa Gud til dem at de skulle gå frem i lydighet og *stole* på ham og hans makt til å befri dem? Vers 15-16.

KOMMENTAR: Gud sier likeens til de kristne at de skal gå frem i lydighet til ham og stole på at han og hans kraft — Den Hellige Ånd — skal befri dem fra Satan og fra synd!

5. Hva slags hjelp fikk israelittene av Gud som beskyttelse mot farao og hans hær? Vers 19-20.

KOMMENTAR: Herrens engel i skyen hadde gått foran israelittene for å vise dem veien. Nå gikk den bak dem, mellom dem og deres fiender for å beskytte dem. Også vi trenger hjelp — og det i fortvilet grad. Uten den er vi helt hjelpeløse! Vi trenger Guds Hellige Ånd til å hjelpe oss å stå imot Satans syndige påvirkning etter at våre tidligere synder er blitt oss tilgitt og dekket av Kristi utgytte blod.

6. Da Gud delte Rødehavet så Israels barn kunne gå igjennom (2. Mos. 14:21-22), fryktet de da? Sal. 78:53. Stolte de på at Gud ville holde veggene av vann stående, så de ikke ville komme styrtende ned over dem? Hebr. 11:29.

7. Men hva skjedde med egypterne som forfulgte israelittene? 2. Mos. 14:26-28; Sal. 106:9-11.

KOMMENTAR: Farao og hans hær, som representerte Egypts synder som Israel hadde levd under, ble *begravet* i en vanngrav. Hvor vidunderlig dette viser oss dåpens symbolikk! For som Paulus sa i Romerne 6:6 «For det vet vi at vårt gamle menneske [vårt gamle syndige, uomvendte jeg] ble korsfestet [drept og begravet ved dåpen, vers 3-5] med ham [Kristus] for at syndelegemet skulle bli [symbolsk] *tilintetgjort*, så vi ikke lenger skal være treller under synden» (*Studiebibelen*).

8. Og av den grunn, er så ikke Israels befrielse fra Egypt (synd) gjennom Rødehavets *vann* tydelig omtalt som et bilde på den kristne dåp? 1. Kor. 10:1-2.

KOMMENTAR: Gud forlangte av flere av sine profeter, medregnet Moses, at de skulle omsette begivenhetene som han ville la gå i oppfyllelse, i handling (se Esek. 4:1-17; 5:1-4, 12). På lignende måte forlanger Gud av dem som for alvor ønsker å få sine tidligere synder strøket ut og dekket av Kristi blod, at de utfører dåpens dypt symbolske handling! Det innprenter dåpens mening for oss, og er et *utvortes tegn* som illustrerer vår anger og tro på Kristi offer som betaling for våre synder.

Tilsvarende er altså Israels gang gjennom Rødehavet, og det at farao og hans hær druknet i en «vanngrav» (symbolet på tilintetgjørelsen av «vårt gamle menneske» — vårt ego eller forgangne syndige liv), et klart bilde på Det nye testaments vann dåp.

Johannes' dåp

Like før Kristi forkynnertid gav Gud Johannes (kjent som «døperen») i oppdrag å ta seg av «om-

Illustrasjon: Esai Wolverson

«SYNDEN» LAGT IGJEN—Rester av faraos hær skyllet i land etter at hæren var begravet i Rødehavets vann.

vendelsens dåp». La oss forstå hva den var, og nøyaktig hvorfor den ble innstiftet.

1. Var Johannes tydelig en Guds profet? Lukas 1:63, 76; Matt. 11:9-11.

2. Hvis gjerning ble Johannes sendt for å proklamere og rydde vei for? Luk. 1:76; Matt. 3:1-3; 11:10

3. Døpte Johannes med vann? Joh. 1:26, 31, 33. Hvem var det som sendte Johannes og gav ham autoritet til å døpe? Luk. 3:2-3; Matt. 21:23-27.

KOMMENTAR: Gud hadde gitt Johannes i oppdrag å døpe angrende troende i vann. Dåpen var den gang som i dag et ytre tegn på anger, og den var et bilde på at man ble vasket og rensset fra tidligere synd. Etter Kristi offer fikk dåpen en enda større symbolsk betydning (Rom. 6:3-6; Kol. 2:12-13), som forklart tidligere i denne leksjonen.

4. Hvilket budskap var det døperen Johannes kom med? Mark. 1:4-5; Matt. 3:2, 11. Hva var hensikten med hans budskap? Luk. 1:16-17, 77.

KOMMENTAR: Johannes' inspirerte budskap var «omvendelsens dåp til syndenes forlatelse». Det var nøyaktig hva den gikk ut på. De som Johannes døpte, hadde tatt imot hans forkynnelse ved å angre sine synder. Og de ble tilgitt av Gud. Men de mottok ikke Den Hellige Ånd, for den var ennå ikke gjort tilgjengelig (med unntak av noen meget få tilfeller fra Adams tid, noe vi vil ta for oss i leksjon 11), ikke før etter at Kristus oppstod fra de døde og fór til himmelen (Joh. 7:38-39).

Lukas 1:77 slår klart fast at Johannes ble sendt «for å lære hans folk frelse å kjenne ved deres synders forlatelse». Johannes forkynte ganske enkelt *anger og omvendelse fra synd*. Hans budskap forberedte et folk på å motta og adlyde Jesus Kristus når han begynte sin forkynnelse.

Et nytestamentlig bud

La oss lære nøyaktig hva Jesus påbyr oss å gjøre vedrørende vanndåp, nå da grunnlaget for å forstå det er lagt.

1. Satte Jesus et eksempel for oss for å vise oss hvordan vi skulle leve? 1. Pet. 2:21; 1. Joh. 2:6. Ble han døpt? Matt. 3:13-16.

KOMMENTAR: Selv om Jesus ikke hadde noen synder å angre, ble han likevel døpt for å sette et eksempel som vi skulle følge.

2. Etter at Jesus var oppstanden, fortalte han sine apostler, som utgjorde en del av grunnlaget for hans menighet, hva de skulle forkynne for verden. Bød han dem klart og entydig å døpe angrende troende? Matt. 28:19-20; Mark. 16:15-16. Nøyaktig hva er det de skal tro? Mark. 1:14-15; Apg. 8:12.

KOMMENTAR: Det samme evangeliet — de gode

nyhetene — som Kristus befalte sin menighet å forkynne, medfører mer enn bare godt nytt om at han er vår Frelser. Som vi lærte i leksjon 1, er Kristi evangelium det budskap han kom med og forkynte — godt nytt om Guds kommende Rike.

Før man blir døpt, må man høre og tro på det sanne evangelium. Det er de som tror evangeliet, som tar imot Kristus som sin Frelser, som angrer sine synder, blir døpt og forblir trofaste mot Gud, som blir frelst. De vil bli født av Gud ved en oppstandelse når Jesus Kristus kommer igjen, og vil arve Guds Rike, idet de da blir medlemmer av Guds guddommelige Familie!

3. Hva var Peters befaling til de troende på pinsedagen? Apg. 2:38. Ble de som angret så døpt? Apg. 2:41; 8:12.

4. Omtrent ti år etter at apostelen Peter holdt sin første inspirerte preken til jødene i Jerusalem, sendte Gud ham for å forkynne evangeliet til hedningene. Han ble sendt til huset til Kornelius, en høyst hengiven italiener (Apg. 10). Peter forkynte så evangeliet til Kornelius, hans familie og venner (vers 24, 34-43). Hva mottok de mens de hørte på Peters budskap — selv før de var blitt døpt? Vers 44-45. Var dette et spesielt tegn fra Gud til apostlene? Apg. 11:17-18.

KOMMENTAR: Angrende troende må normalt bli døpt før de kan motta Den Hellige Ånd (Apg. 2:38). Men Gud gjorde et unntak med Kornelius og hans gruppe. Fordi de var *de første hedninger* i den nytestamentlige tidsalder som ble kalt av Gud og omvendt, gav Gud dem sin Hellige Ånd før dåpen som et *spesielt tegn* til Peter og de andre apostlene for å bevise at han hadde åpnet veien til frelse også for hedningene.

5. Hva befalte så Peter straks angående Kornelius og alle dem som hadde mottatt Den Hellige Ånd? Apg. 10:47-48.

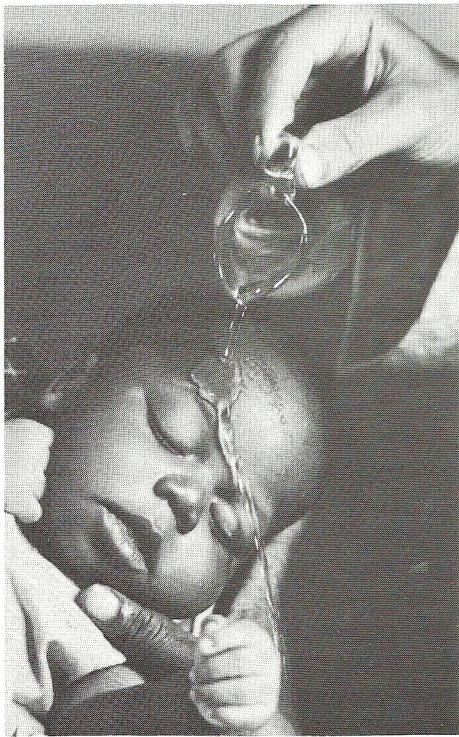
KOMMENTAR: Idet Peter fulgte Kristi instruksjon (Matt. 28:19-20), lot han Kornelius og de andre angrende troende bli døpt!

Dåpen er tydeligvis av *meget stor betydning* for Gud — ellers hadde han ikke gjort den til et bud som må adlydes av dem som han kaller til å bli unnfanget av Ånden.

Den rette måten

Det hersker stor forvirring i den religiøse verden når det gjelder den rette formen på den kristne dåp. Noen «døper» ved å oversprengre eller dynke, andre ved å øse vann over hodet på de nyomvendte. Andre igjen krever full neddykking.

Hva er den korrekte form for dåp — eller er de alle riktige?

GYLDIGE FORMER FOR DÅP? — Dette søte lille barnet fra Tanzania er uvitende om seremonien som pågår. Men var denne «dåpen» gyldig i Guds øyne? Og hva med gruppen til høyre, som ble «døpt» med strålen fra en brannslange i en «massedåp»? Ble de virkelig døpt?

Det er interessant å merke seg at ordet «overspreng» bare forekommer noen få ganger i Det nye testamente, og da alltid i forbindelse med Kristi blod, mens det *aldri* henviser til dåp. Ordene «helle» og «utøse» er også nevnt flere ganger i Det nye testamente — men *ikke én gang* som noen form for dåp!

Legg merke til hva *New Catholic Encyclopedia* sier angående dåp: «Det er tydelig at dåpen i den tidlige kirke var ved neddykking. Dette fremgår av den anvendte terminologi og sammenheng... At dåpen skjedde ved neddykking, fremgår tydelig av at Paulus omtaler den som «å bli begravet med Kristus» (Rom. 6:3-4; Kol. 2:12)» (art. «Baptism», 1967, bind 2, s. 56, 58). 1907-utgaven av *Catholic Encyclopedia* fremholder: «Den eldste form som vanligvis ble brukt var uten tvil neddykking... i den latinske kirke synes neddykking å ha vært alminnelig frem til det tolvte århundre» (art. «Baptism», bind 2, s. 261, 262).

I annen halvdel av det 13. århundre skrev Thomas Aquinas: «Det er sikrere å døpe ved neddykking fordi det er *den vanligste skikken*... Kristi begravelse er klarere vist ved neddykking; derfor blir denne form for dåp oftere benyttet, og er også mere å anbefale» (*Summa theologica*, del 3, spørsmål 66, artikkel 7).

Men å øse og dynke ble stadig mer alminnelig i det fjortende århundre og tok gradvis overhånd. Det er ganske klart at disse skikkene som tradisjonell kristendom følger, faktisk er menneskepåfunn!

Ordet «døpe» i den norske bibel er oversatt fra det greske ordet *baptizo*. (Husk at Det nye testamente opprinnelig ble skrevet på gresk.)

Den bokstavelige betydning av *baptizo* er «neddykke». Tilsvarende kommer «døpe» på norsk fra det gammelnorske *deypa*, som betyr «dyppe» eller «dukke under vann» (se Norsk Riksmålsordbok). *Baptizo* betyr *ikke* «dynke» eller «helle». «Dynke» er *rantizo* på gresk, og «helle» er *kjeo*. Når det er snakk om dåp, inspirerte Gud Det nye testaments skribenter til bare å bruke ordet *baptizo*, som altså betyr å neddykke.

Dynking og øsing er opplagt *ikke* former for neddykking. Derfor er dynking og øsing heller ikke former for dåp. *Neddykking*, det å bli lagt fullstendig under vann, er den korrekte bibelske måten. Dåpen symboliserer *begravelse* av ens gamle, syndige jeg. Bare fullstendig neddykking kan fullt og helt symbolisere død og begravelse. Selv i ens vildeste fantasi kan man *ikke* få dynking og øsing til å bli symboler på begravelse!

Legg merke til hva *A Dictionary of the Bible*, redigert av James Hastings i 1898, sier: «Elementet

var alltid vann, og måten å bruke det på var vanligvis neddykking. Symbolismen i forordningen krevde dette. Det var en renseseshandling, og følgelig behovet for vann. Døden fra synd ble uttrykt ved at man ble senket ned under vann, mens det at man oppstod igjen til et liv i rettferdighet, ble uttrykt ved at man vendte tilbake til lys og luft; og følgelig neddykkingens hensiktsmessighet» (bind 1, s. 243).

La oss merke oss hva Bibelen selv lærer om den rette måten å døpe på.

1. Hvorfor døpte Johannes i området rundt Ænon? Joh. 3:23.

KOMMENTAR: Johannes hadde bare trengt en kopp vann for å dynke, eller en mugge for å øse — men det trengs «*meget vann*» for å døpe.

2. Hvordan beviser Kristi dåp at han var dykket ned i vann? Matt. 3:16.

KOMMENTAR: Vi vet at Jesus ble dykket *ned i vannet*, for han steg «*straks opp av vannet . . .*» Han kunne ikke ha steget «*opp av*» vann som var stenket eller øst!

3. Da Filip døpte den etiopiske hoffmannen, steg de da begge *ned i vannet*? Apg. 8:38.

KOMMENTAR: Det hadde ikke noen som helst hensikt for Filip å gå *ned i vannet*, hvis det ikke var for at det var den eneste måten han kunne dykke hoffmannen *ned i vannet* på. Hvis vanlig praksis hadde vært å dynke eller øse, da hadde Filip bare behøvd å bøye seg ned og øse opp vannet med sine hender.

De ovenstående bevis fra Bibelen viser klart at den eneste måten å døpe på som Guds nytestamentlige menighet praktiserte, var full neddykking — det å bli senket helt *under vann*.

Andre typer neddykking

Vanndåp er et ytre tegn på omvendelse. Det viser at man fra da av er villig til for alltid å legge vekk sin gamle levemåte og vandre etter Guds livsmønster. Dens mening er *helt og holdent symbolsk*, i den forstand at vanndåpen i seg selv ikke har noen mystisk eller magisk virkning på den person som blir neddykket. Dens eneste fysiske virkning er å få vedkommende gjennomvåt! Heller ikke mottar en Den Hellige Ånd ved vanndåpen.

Det er flere andre former for dåp eller neddykking omtalt i Bibelen som det er viktig for oss å forstå. La oss se nærmere på hvilke det er.

1. Hva slags dåp talte døperen Johannes om ved siden av vanndåp? Matt. 3:11.

KOMMENTAR: Johannes hadde nettopp advart de hykleriske svermerne om at de måtte vise frukter eller resultater av sin påståtte anger (vers 5–8).

Legg på ny merke til hva han sa: «Jeg døper [neddykker] eder med vann til omvendelse; men han som kommer etter meg [Jesus], er sterkere enn jeg, han hvis sko jeg ikke er verdig til å bære; han skal døpe [neddykke] eder med Den Hellige Ånd og med ild» (vers 11). Her viser Johannes to andre former for neddykking, og ingen av dem er i vann.

La oss først forstå «dåpen med Den Hellige Ånd».

2. Lovet Jesus sine disipler dåp med Den Hellige Ånd? Apg. 1:4–5. Når fikk de Den Hellige Ånd? Apg. 2:1–4.

KOMMENTAR: På pinsedagen, 50 dager etter Kristi oppstandelse, ble Jesu løfte og Johannes' profeti oppfylt. Da startet Gud sin menighet ved å inngi Den Hellige Ånd i sine disipler og andre troende.

3. Er Guds menighet Kristi «*legeme*»? 1. Kor. 12:12, 14, 27; Kol. 1:18.

4. Hvordan blir vi medlemmer av (lemmer på) dette legemet, Guds sanne menighet? Kan vi melde oss inn? Eller må vi bli en del av den gjennom Guds Ånd? 1. Kor. 12:13.

KOMMENTAR: Legg merke til at ved å motta Den Hellige Ånd, blir vi døpt til å være en del av — bli innlemmet i — Kristi åndelige legeme — hans kirke!

Så alene det å bli døpt i vann innlemmer oss ikke i Guds menighet. Det er Guds Ånd som innlemmer oss i menigheten. Denne dykkingen inn i Guds menighet ved Den Hellige Ånd blir i Skriften betegnet som «dåpen *med*» eller «dåpen *ved* Den Hellige Ånd».

5. En annen dåp som er nevnt i Skriften og som direkte er forbundet med dåpen med Den Hellige Ånd, er omtalt i Matteus 28:19. Hva er det dette verset egentlig sier?

KOMMENTAR: Nøkkeltuttrykket i vers 19 er «til den og dens navn» eller «inn i navnet til», som er oversatt fra det greske uttrykket *eis tō onoma*. Annen gresk litteratur fra samme tidsperiode hjelper oss å forstå hva dette uttrykket innebærer: «Uttrykket . . . forekommer ofte på papyrus og viser da til betaling utført «til den og dens konto» . . . Språkbruken er interessant i forbindelse med Matt. 28:19, hvor meningen da synes å være: «døpt inn blant dem som tilhører Faderen, osv.»» (James Moulton og George Milligan, *The Vocabulary of the Greek Testament*, s. 451).

Arndt og Gingrich skriver i *A Greek-English Lexicon of the New Testament*: «Tanken om pliktroskap er også etter all sannsynlighet av høyst avgjørende betydning for å forstå uttrykket . . . Den som blir døpt, blir eiendommen til den hvis navn han bærer, og kommer inn under hans be-

skyttelse; han er under kontroll av den effektive makt som tilhører navnet og den [Gud] som bærer navnet, dvs. han er dem hengiven» (s. 572).

Studiebibelen skriver: «Når det heter at dåpen skjer i Jesu navn, Apg. 2:38, og i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn, Matt. 28:19, så betyr det at Gud beslaglegger den som blir døpt, som sin eiendom» (bind 5, s. 244, art. *baptisma*).

Vi lærte i leksjon 8 at når vi mottar Den Hellige Ånd like etter dåpen, blir vi befruktet som bokstavelige Guds barn (Rom. 8:14; 1. Joh. 3:1; 1. Pet. 1:3), for til syvende og sist å bli hans *fødte* sønner ved oppstandelsen.

Matteus 28:19 betyr rett og slett at når vi mottar Guds Ånd, blir vi *unnfangede* (ennå ikke fødte) barn i den guddommelige Familie som heter «Gud». Dette blir vår «dåp», vår innlemmelse både i Guds familie og i hans kraftfelt. Da *tilhører* vi Guds familien — Gud eier oss og vi er ham hengivne. Vi er blitt senket inn i eller innlemmet i Guds Familie som Guds sønner og Jesu Kristi søsken! Dette er det samme som vår innlemmelse i det åndelige «Kristi legeme», som er Guds Åndsunnfangede familie.

For øyeblikket består Guds guddommelige familie bare av Faderen og Sønnen, Jesus Kristus. (Den Hellige Ånd er Familien Guds guddommelige natur og kraft — ikke en «tredje person», slik noen lærer. Emnet Den Hellige Ånd vil bli grundig dekket i neste leksjon.) Men når Jesus Kristus kom-

mer igjen og Åndsunnfangede kristne blir født av Gud som vesener av ånd ved en oppstandelse, vil Guds familien ha mange tusen medlemmer. Og når Guds plan til slutt er fullført, vil det finnes milliarder av Guds Sønner.

6. Men hva med dåp ved ild? Bør en kristen søke den? Hva var det egentlig Johannes sa vedrørende dåp «med ild»? Matt. 3:11.

KOMMENTAR: Store folkemasser kom for å se Johannes — for det meste av ren nysgjerrighet. Men Johannes talte spesielt til de ikke-angrende skinnhellige, svermerne, såvel som til dem som virkelig angret.

Legg merke til at noen av dem som Johannes talte til, de som virkelig angret, senere ville bli døpt med Den Hellige Ånd. Men noen av de andre tilstedeværende — skinnhellige, ikke-angrende fariseere og saduseere — ville bli døpt med ild, de vil bli *neddykket* i *Gehennas* ild, med mindre de angret (vers 7–10). De vil bli *brent opp* som agner (vers 12). Denne ilden er, som vi lærte i leksjon 6, den endelige skjebne for alle de ugudelige som ikke vil la seg rette på (Åp. 21:8; Mal. 4:1–3).

Et annet viktig punkt: dåp med ild har *ikke*, slik noen sier, noe å gjøre med «tunger likesom av ild som skilte seg» og satte seg på hver av disiplene på pinsedagen (Apg. 2:3). Dette var et *spesielt tegn* ved den første utøsingen og mottagelsen av Den Hellige Ånd, som *bare* ble gitt da den nytestamentlige menighet startet.

«DÅP VED ILD»—En knusktørr busk eksploderer i flammer under en rasende skogbrann. Disse flammene gir et godt bilde på den ild som døperen Johannes advarte sine ikke-angrende tilhørere mot.

Los Angeles Brannvesen

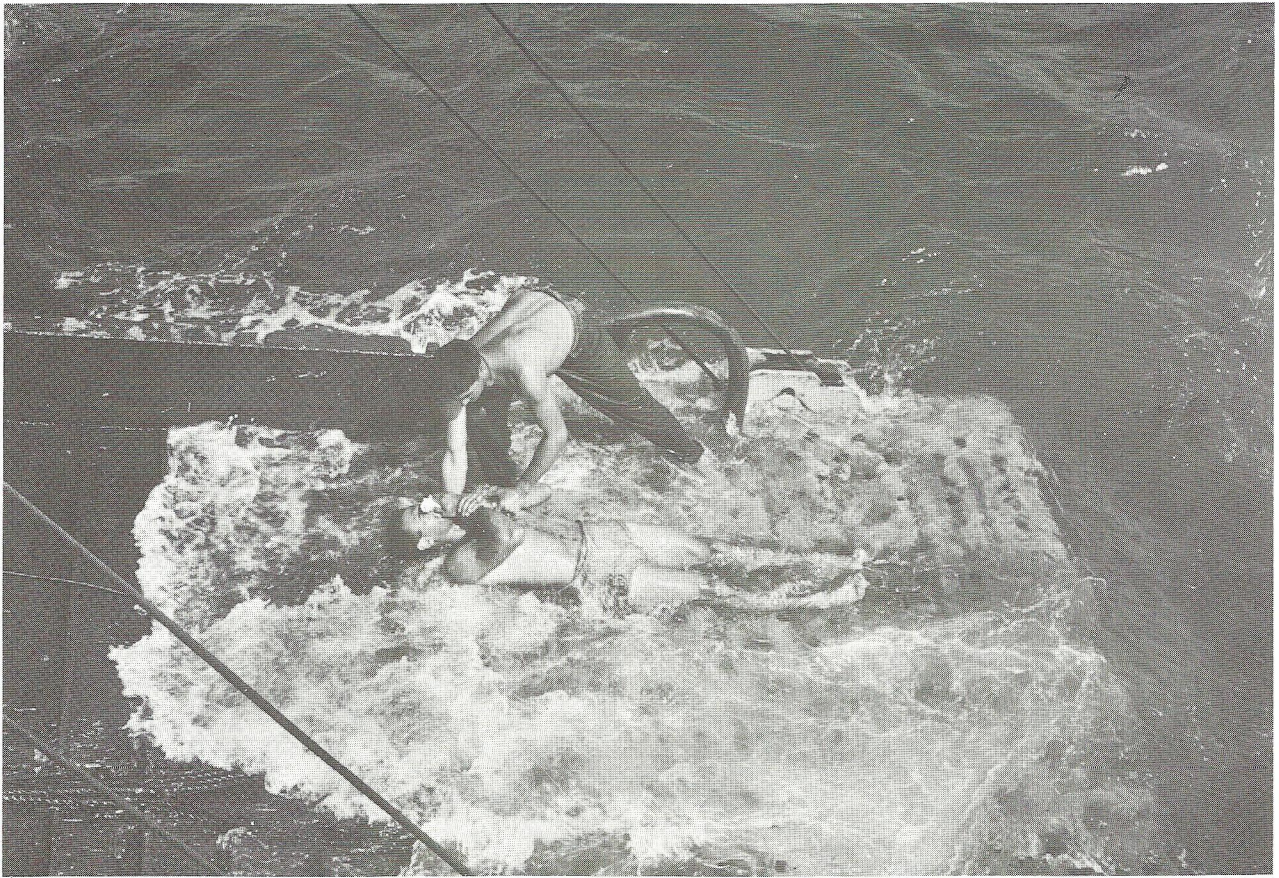

Foto: Religious News Service

UVANLIG DÅP—Denne soldaten ble dykket under mens han lå på landingslemmen på et landgangsfartøy. Bildet ble tatt utenfor kysten av Japan under 2. verdenskrig.

Døpt med Kristi autoritet

Bør man bli døpt «i Jesu Kristi navn»? Hva betyr egentlig dette uttrykket? La oss legge merke til den enkle bibelske forklaring.

1. Døpte Jesus flere disipler enn det Johannes gjorde? Joh. 3:22; 4:1. Men utførte han selve dåps-handlingen selv? Vers 2. Hvem var det da som utførte dåpshandlingen? Samme vers.

KOMMENTAR: Jesus utførte ikke den faktiske, fysiske gjerning med å døpe disse menneskene. Han lot sine disipler gjøre det *for* seg — på hans vegne.

2. Døpte apostlene angrende troende i Kristi navn? Apg. 2:38; 8:16; 10:48; 19:5.

KOMMENTAR: Det greske uttrykket som er oversatt til «i Kristi navn» betyr «med Kristi *autoritet*». Hvis man gjør noe i en annens navn, da gjør man det på eller med dennes autoritet — med vedkommendes uttrykte *tillatelse*.

Jesu disipler utførte dåpen i Jesu navn, dvs. på hans vegne, for ham, med hans autorisasjon — og det ble ansett som likeverdig med at Jesus faktisk

hadde gjort det selv. Når derfor dåpen foretas av prestene i Guds menighet, blir den alltid utført «i Jesu Kristi navn», dvs. med hans *guddommelige autoritet*.

Håndspåleggelse

1. Hvorfor la Peter og Johannes sine hender på de angrende i Samaria etter at de var blitt døpt i vann? Apg. 8:14-17.

KOMMENTAR: Enskjønt menneskene tidligere var blitt døpt i vann, hadde de ennå ikke mottatt Den Hellige Ånd. Dette viser klart at Ånden ikke gis samtidig med eller pga. vanndåpen — og dog viser Apg. 2:38 at den gis etter dåpen.

«Håndspåleggelse» (Hebr. 6:2) er nøkkelen som løser denne tilsynelatende selvmotsigelsen. Bibelen viser at Den Hellige Ånd blir gitt til en person som et resultat av at en av Guds prester ber og legger sine hender på vedkommende *etter* selve dåpen. Legg merke til rekkefølgen: Først omvendelse, så vanndåp; deretter bønn sammen med håndspåleggelse; og så mottagelsen av Den Hellige Ånd. Og som vi nettopp lærte, det er mottagelsen av Den

Hellige Ånd som «senker en inn i» eller innlemmer en i menigheten (Kristi åndelige legeme) og inn i Guds guddommelige familie, som hans Åndsunnfangede barn.

Gud forordnet at hans menighet anvender «håndspåleggelse» som et synlig symbol på den *autoritet* som han gir sine prester. Det er etter den fysiske dåpshandlingen og håndspåleggelsen, kombinert med bønn, at en angrende troende mottar Den Hellige Ånd.

Millioner er blitt «døpt», men svært få har noengang fått hender lagt på seg så de kunne motta Ånden etter dåpen. Og enda færre har hatt hender lagt på seg av en person som *virkelig* hadde autoritet fra Jesus Kristus til å gjøre begge deler.

Legg i eksempelet i Apg. 8 merke til at det var flere dager eller uker siden folket var blitt døpt av Filip, som var kirketjener i menigheten. Men de hadde ikke mottatt Den Hellige Ånd. Gud gav ikke sin Ånd til disse samaritanerne før apostlene Peter og Johannes hadde bedt om at de skulle få Ånden og hadde lagt sine hender på dem. Slik opprettholdt han den autoritet han la på sine apostler i Jerusalem.

Den fysiske handling med å plassere hender på noen, overfører selvsagt ikke Den Hellige Ånd til vedkommende. Bare Gud selv kan unnfange en angrende, døpe person med sin Ånd. Men Gud har etablert denne fysiske seremonien som et *symbol* på at han anerkjenner de mennesker han har valgt som redskaper, som dem han vil handle gjennom som sine sanne prester.

(Håndspåleggelse blir også brukt når individer blir ordinert til tjenestefunksjoner i Guds menighet, for helbredelse av syke og for velsignelse av småbarn — se Apg. 6:1-6; 13:2-3; Mark. 16:18; Matt. 19:13-15).

Frelse uten dåp?

I og med at dåpen er påbudt av Gud for frelse, hva da med røveren på korset? Ble han frelst *uten* å bli døpt? Hva med de som er helt ute av stand til å bli døpt?

1. Er det dåpen i seg selv som frelser oss? Rom. 5:10.

KOMMENTAR: Det er ikke vanndåpen som frelser oss, enskjønt den er et påbudt skritt som er vesentlig for frelse. Som tidligere forklart er den bare et *symbol* på Kristi død, begravelse og oppstandelse. Det er Kristi *liv* som frelser oss.

2. Hva sa røveren på korset til Kristus? Luk. 23:42. Og hva var Jesu svar? Vers 43.

KOMMENTAR: Noen har gått ut fra at Jesus lovet røveren at han skulle være med ham i Paradis

samme dag. Intet kunne være lenger vekk fra sannheten!

I leksjon 7 lærte vi at Jesu erklæring i vers 43 burde vært tegnsatt som følger: «Sannelig sier jeg deg i dag: Skal du [eller: Du skal] være med meg i Paradis.» Jesus understreket *det tidspunktet da han gav sitt løfte*, ikke tidspunktet for når han ville være i Paradis. Jesus kom *ikke* til Paradis den dagen — han kom i graven for tre døgn!

Røveren var tydeligvis *ute av stand* til å bli døpt, og siden dåpen *ikke* er det som frelser oss eller gir oss evig liv, mistet han ikke frelsen på grunn av omstendigheter som han ikke selv var herre over. Gud tillater unntak for slike tilfeller. Den tid vil komme da denne mannen vil oppstå til sin anledning for frelse og til slutt komme inn i Paradis, som er lovet skal komme til denne jord.

Vi trenger ikke være bekymret for røveren på korset eller noen av dem som er fullstendig ute av stand til å bli døpt. Vi må imidlertid være svært så opptatt av å adlyde Guds klare bud, når *vi* er i stand til det.

Hvor lenge bør du vente?

Mange utsetter dessverre dåpen. De føler at de ikke er åndelig rede ennå. Enkelte tror til og med at de må være fullkomne før de blir døpt. Men hvordan kan et menneske bli åndelig fullkomment før det mottar Guds Hellige Ånd, som hjelper en å *vokse mot* åndelig fullkommenhet?

Andre nøler med å be om dåp fordi de føler de ikke vet tilstrekkelig. Denne frykten er som regel ubegrunnet.

Sannheten er at ingen av disse *unnskyldningene* i Guds øyne kan godtas. En person kan *vite* at han har syndet og levd på tvers av Guds vilje, selv om han kanskje ikke har åndelig forståelse av hans vilje. Gud leder folk frem til og sikrer omvendelse, *før* de mottar Den Hellige Ånd. Det er ikke nødvendig med en masse bibelkunnskap for å angre og omvende seg og bli døpt. Rekkefølgen i Jesu instruksjon til apostlene var 1) å *forkynne* evangeliet, 2) å *døpe* angrende *troende*, og 3) å *lære* dem budene (Matt. 28:19-20).

Oppriktig, inderlig omvendelse og tro er de eneste forutsetningene for dåp som Bibelen krever!

Hvis et individ vet at Gud påbyr dåp, vet at det bør bli døpt, og *virkelig har vendt om*, da bør han la seg døpe så snart en av Guds sanne prester er tilgjengelig.

Bør barn bli døpt?

Man bør bare bli døpt som et resultat av anger overfor Gud og tro på Jesu Kristi offer. Bare et

voksent sinnelag, en som virkelig kan «regne etter hva det vil koste» (Luk. 14:27-30), slik det ble forklart i forrige leksjon, bør tenke på å bli døpt.

Selv større barn har ennå ikke nådd den modenhet og stabile dømmekraft hvor de har selvdisiplin nok til virkelig å angre og tro. Det er bare når man er nesten eller helt voksent at gjennomsnittsmennesket er tilstrekkelig modent til å fatte betydningen av dåpen. Bare da er de fleste i stand til å inngå en meningsfylt og varig forpliktelse overfor Kristus.

Et umodent sinn kan oppleve en emosjonell følelse av rent *midlertidig* samvittighetsnag. Dette blir ofte feilaktig tatt for å være «anger», men det er snart glemt. Den er mye lik den emosjonelle opplevelsen som mange tenåringer gjennomgår, hvor de er skråsikre på at de er «forelsket». De vokser gjerne fra disse følelsene. Slik er det også med omvendelse og tro. Erfaring har vist at de fleste som er blitt døpt for tidlig, senere svikter sitt «dåpsengasjement».

Noen argumenterer med at små og større barn i Kornelius' hus ble døpt. Skriften gir ingen antydning om hvorvidt Kornelius' familie innbefattet barn under voksent alder. Men basert på hva vi har lært om sann omvendelse og tro, vet vi at alle som ble døpt i Kornelius' hus må ha vært *tilstrekkelig voksne* til å forstå betingelsene for frelse, og ha vært i stand til virkelig å angre og tro. Det samme kan sies om husstanden til fangevokteren i Filippi (Apg. 16:31-33).

Jesus gav oss et eksempel på hva hans prester skal gjøre med babyer og små barn. Men det innbefattet *ikke* dåp! Det finnes ingen beretning om at Jesus noensinne påbød dåp av barn, og heller ikke at apostlene noensinne utførte en slik dåp. Ingensteds i Bibelen finnes det noe eksempel eller påbud om denne praksisen.

Bibelen viser at Jesus bare la sine hender på de små barn og velsignet dem (Matt. 19:13; Mark. 10:13-16). I dag følger prestene i Guds menighet Kristi eksempel ved å nedkalle lignende velsignelser over medlemmenes små barn.

Gjendåp i Det nye testamente

Er du allerede døpt? Ble det i så fall gjort ved neddykking, slik Gud påbyr? Hadde du virkelig angret? Visste du hva anger var? Var du nådd frem til en dypt følt nedbrutthet og en gjennomgripende avsky for din tidligere levemåte som stod i strid med Guds levemåte?

Følte du dette ikke bare som en dyp og høyst virkelighetsnær stemning, men forstod du også fullt ut at du må strebe etter å adlyde den levende Gud og hans lover og bud fra og med den dag?

Hadde du virkelig kommet til Jesus Kristus i betingelsesløs overgivelse, idet du vedgikk ditt opprør mot Guds veier? Hadde du virkelig angret at du levde etter denne verdens standard?

Hvis du ble døpt ved neddykking, forstod du da fullt ut at du ble begravet, og at du som en «ny person» ville stige opp av vannet? Fikk du håndspåleggelse, og ble det bedt for deg om at du måtte få Den Hellige Ånd?

Hvis du ikke fullt ut oppfylte ALLE de betingelsene for dåp som vi har dekket i denne og forrige leksjon, da var din dåp ikke gyldig i Guds øyne!

Mange av våre kursdeltagere har tidligere tatt den beslutning å gi seg over til det som de engang trodde var sannheten. Noen var til og med blitt døpt eller hadde hatt en eller annen form for «religiøs opplevelse». Nå har de så gjennom dette brevkurset, bladene, heftene og annen litteratur som Guds Verdensvide Menighet utgir, fått lære en *hel del* mere om mange bibelske emner som f.eks. sannheten om virkelig anger, omvendelse, dåp og Den Hellige Ånd.

Derfor oppstår ofte spørsmålet: «Hva bør jeg gjøre? Bør jeg døpes *på ny*?» Det nye testamente besvarer det spørsmålet.

Husker du eksempelet med Apollos, som levde i de første dager av Guds menighet? (Du bør lese f.o.m. Apg. 18:24 t.o.m. 19:6.) Han var en ivrig og glimrende taler, hvis iver til å begynne med oversteg hans forståelse. Han gjentok det han hadde hørt vedrørende Jesus Kristus og døperen Johannes og det budskapet de forkynte. Han gav *det budskapet* videre til tilhørerne, og dømte dem som trodde det han forkynte.

Men da apostelen Paulus kom og forhørte seg med dem som hadde fått undervisning av Apollos, fant han at det ennå manglet en nøkkel-ingrediens i deres liv — Guds Hellige Ånd. Paulus oppdaget ikke bare at disse menneskene ikke hadde mottatt Guds Ånd, men de visste ikke engang hva den var. Og, som man vel kan forstå, det er et forbausende stort antall av våre kursdeltagere i dag som har en lignende mangel på grunnleggende viten av helt vital betydning for frelse *før* de begynte på dette kurset.

Apollos selv trengte også mere instruksjon. Han fikk den av to hengivne medlemmer av Guds menighet som het Akvilas og Priskilla (Apg. 18:26). De som Apollos hadde preket for, fikk ytterligere opplæring av Paulus, og deretter ble de alle straks *døpt om igjen*.

Hvis du befinner deg i en lignende situasjon, bør du alvorlig tenke på *gjendåp*.

Uansett hva slags tidligere religiøs løpebane du

har hatt, bør du vurdere deg selv og se hvor du står overfor Gud. Ikke vent med å ta imot Guds Ånd, slik at den kraft som den representerer kan begynne å arbeide i ditt liv og dermed hjelpe deg å seire over synd og utvikle Guds karakter. Da blir du i stand til å se frem til Jesu Kristi annet komme, når Gud vil bruke sin Ånd til å *forvandle* deg til et evig medlem av Guds mektige og herlige guddommelige familie! (Rom. 8:11-23.)

Hvor man kan få hjelp

For de av dere som ønsker at Jesu dyrebare blod skal vaske bort deres tidligere synder, som ønsker å korsfeste deres «gamle jeg» i dåpens vann og som på det mest inntrengende ønsker Guds tilgivelse, som virkelig ønsker å adlyde Gud betingelsesløst, så har vi GODE NYHETER!

Guds Verdensvide Menighet har prester i mange byer i USA, i Det britiske samvelde og i mange andre deler av verden, deriblant Skandinavia. *Hvis de blir invitert*, står de rede til å besvare dine spørsmål om Bibelen, til å gi råd og veiledning om dåp og til å hjelpe på alle måter, så sant de kan. De vil ikke forsøke å presse deg til noe som helst.

Husk at du har en høyst nådig og barmhjertig Far i himmelen. Selv om Guds prester langt fra er fullkomne, så avspeiler de dog i denne høyst viktige henseende en del av Guds egen karakter. De er varmhjertede, vennlige og levende opptatt av dem de taler med. Så ikke vær redd for å skrive til oss og be om en samtale med en av dem i ditt eget hjem, eller et annet sted som passer. Bruk gjerne svarkortet når du ber om dette, og post det til vår adresse nærmest deg.

Hvis du bor i Skandinavia, bør du skrive til vår Oslo-adresse: Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2, Norge. Du kan også skrive til vår danske eller svenske adresse (se s. 2). Husk å nevne at du har fullført leksjon 10 i dette Bibel-korrespondanse-kurset.

Kanskje du spekulerer på en dåp som du tidligere har fått, eller kanskje du aldri er blitt døpt, og nå er blitt klar over hvor absolutt nødvendig det er å bli døpt som et påbudt skritt mot frelse. Uansett hvilken situasjon du er i, så skriv. Vi vil gjerne hjelpe.

Alle vi i Guds Verdensvide Menighet ønsker bare å hjelpe. Vi regner det som et privilegium å kunne gi deg denne assistansen *uten at det medfører noen som helst personlige forpliktelser* for deg. (Om du ønsker å vite hva som skjer om du ber om en samtale, så skriv etter artikkelen «Hva hender hvis jeg ber om en samtale?»)

Ambassador College

HJELP ER TILGJENGELIG—Så sant de blir invitert, står prester i Guds menighet rede til å besvare spørsmål innen bibelske emner, og til å gi råd og veiledning om dåp.

I mellomtiden . . .

Husk, Gud ønsker at vi skal vokse i nåde og kjennskap (2. Pet. 3:18). En måte å vokse på er ved et omhyggelig studium av Guds inspirerte Ord. «Så kommer da troen av budskapet som blir hørt, og budskapet ved Kristi ord» (Rom. 10:17).

Ta deg tid til å studere Bibelen daglig, selv om du har det travelt og har mange forpliktelser. Repeter denne og de foregående leksjonene i detalj. Forsikre deg om at du fullt ut fatter dybden i *virkelig* anger og omvendelse. Studer og tenk på poengene for det kristne liv som Gud legger frem for oss i sitt Ord.

Hvis du ikke allerede har lest våre gratis hefter *Hva menes egentlig med frelse?* og *Alt om vann-dåp*, bør du skrive og bestille dem. Bruk svarkortet og send det til den adressen du normalt skriver til.

Tilleggslesestoff for alle våre kursdeltagere

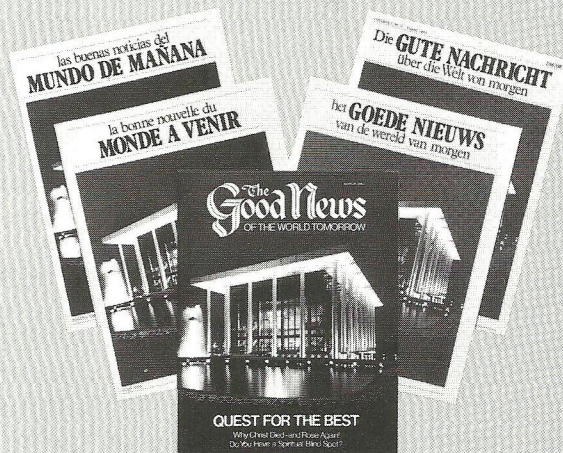

Sterkt anbefalt tilleggsllestoff for denne leksjonen

Hosstående litteratur har tilknytning til emnet i denne leksjonen. Vi vil sterkt anbefale at du bestiller den. Den er som vanlig gratis og uten forpliktelser for mottageren. (Dessverre er ennå ikke alt oversatt.)

Skriv til vår adresse nærmest deg (se adresselisten på side 2). Bruk det lettvinde bestillingskortet.

Bestill ditt gratis abonnement på GOOD NEWS

GOOD NEWS er et *enestående* tidsskrift! Det utgis månedlig for dem som søker *sann forståelse* av Guds Ord. Du vil lese artikler om Guds formål med menneskeheten, om den kristne livsform, profetiene og meget mere. (For tiden ikke på noe skandinavisk språk.)